

॥ ३१ ॥

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸ ವಿರಚಿತ

" ನಾರಾಯಣ ಹೃದಯ ಸೋತ್ತು "

ಶ್ರೀ ರಮಣ ಸವೇಂಶ ಸರ್ವಾಗ | ಸಾರಭೋಕ್ತ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸರ್ವಾದ |
ಪಾರಮಹಿಮೋದಾರ ಸದ್ಗುಣಪೂಣ ಗಂಭೀರ ||
ಸಾರಿದವರಫ ದೂರಗೈಸಿ | ಸೂರಿಜನರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯ ನೀಡುವ |
ಧೀರ ವೆಂಕಟರಮಣ ಕರುಣದಿ ಪೊರೆಯೋ ನೀ ಎನ್ನ ||೧||

ಫನ್ನ ಮಹಿಮಾಪನ್ನ ಪಾಲಕ | ನಿನ್ನ ಹೊರತಿನ್ನನ್ಯದೇವರ |
ಮನ್ನದಲಿ ನಾನೆಣಿಸೆನೆಂದಿಗು ಬನ್ನ ಬಡಿಸಿದರು ||
ಎನ್ನ ಪಾಲಕ ನೀನೆ ಇರುತ್ತಿರೆ | ಇನ್ನ ಭವಭಯವೇಕೆ ಎನಗೆ |
ಚನ್ನ ವೆಂಕಟರಮಣ ಕರುಣದಿ ಪೊರೆಯೋ ನೀ ಎನ್ನ ||೨||

ಸಾರಸಿರ ವೈಕುಂಠ ತ್ಯಜಿಸಿ | ಧಾರುಣಿಯೋಳು ಗೊಲ್ಲನಾಗಿ |
ಚೋರ ಕರ್ಮಾವ ಮಾಡಿ ಬದುಕಿಹದಾರಿಗರಿಕಲ್ಲ ||
ಸಾರಿ ಪೇಳುವೆ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ | ಪಾರವಾಗಿರುತ್ತಿಹವ್ಯೋ ಜನರಿಗೆ |
ಧೀರ ವೆಂಕಟರಮಣ ಕರುಣದಿ ಪೊರೆಯೋ ನೀ ಎನ್ನ ||೩||

ಲಕುಮಿ ಬೋಹ್ನ್ಯ ಭವಾಮರೀಶರು | ಭಕುತಿಪೂರ್ವಕ ನಿನ್ನ ಭಚಿಸಿ |
ಸಕಲಲೋಕಕೆ ನಾಥರೆನಿಪರು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ||
ನಿಖಿಳ ಜೀವರ ಪೊರೆವ ದೇವನೆ | ಭಕುತಿ ನೀಯೆನಗೀಯದಿರಲು |
ವೃಕುತವಾಗ್ಯಪಕ್ಷಿತಿಂ ಬಪ್ಪುದೊ ಶ್ರೀನಿಕೇತನನೆ ||೪||

ಯಾಕೆ ಮಟ್ಟೆದೊ ಕರುಣ ಎನ್ನೋಳು | ಸಾಕಲಾರೆಯ ನಿನ್ನ ಶರಣನ |
ನೂಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ಲೋಕದಿ ಖ್ಯಾತಿ ಬಪ್ಪುವುದೇ ||
ನೋಕನೀಯನೆ ನೀನೆ ಎನ್ನನು | ಜೋಕೆಯಿಂದಲಿ ಕಾಯೋ ಬಿಡದೆ |
ಏಕದೇವನು ನೀನೆ ವೆಂಕಟ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೫||

ಅಂಬುಜಾಂಬಕ ನಿನ್ನ ಪದಯುಗ | ನಂಬಿಕೊಂಡೀಪರಿಯಲಿರುತ್ತಿರೆ |
ಜೋಂಬೆಗಾರನ ತೆರದಿ ನೀ ನಿಭಾಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ತೋರೆ ||
ಬಿಂಬಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ಕರಗತ | ಕಂಬುವರವೇ ಗತಿಯೋ ವಿಶ್ವ ಕು |
ಟುಂಬಿ ಎನ್ನನು ಸಲಹೊ ಸಂತತ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೬||

ನೀರ ಮುಳುಗಿ ಭಾರ ಪೋತ್ತು । ಧಾರಿಣೀತಳವಗೆದು ಸಿಟ್ಟಿಲಿ ।
 ಕೂರನುದರವ ಸೀಳಿ ಕರುಳಿನ ಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದರು ॥
 ಪೋರ ವಿಪ್ಪ ಕುತಾರಿ ವನವನ । ಚಾರಿ ಗೋಪ ದಿಗಂಬರಾಶ್ವವ ।
 ಏರಿ ಪೋದರು ಬಿಡನೊ ವೆಂಕಟ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ॥೨॥

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾಯಕ ಸಾವಂಭೌಮನೆ । ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಪರಮ ಮರುಷನೆ ।
 ಹೋಕ್ಕಿದಾಯಕ ಪ್ರಾಣ ಜನಕನೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನೆ ॥
 ಅಕ್ಷಯಾಂಬರವಿತ್ತು ವಿಜಯನ । ಪಕ್ಷಿಪಾತಾವ ಮಾಡಿ ಕುರುಗಳ ।
 ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಡದೆ ಕೊಂದೆಯೋ ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ॥೩॥

ಹಿಂದೆ ನೀ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೋಸುಗ । ಎಂದೂ ನೋಡದ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ।
 ಬಂದು ದೈತ್ಯನ ಒಡಲ ಬಗೆದು ಪೋರೆದೆ ಬಾಲಕನ ॥
 ತಂದೆ ತಾಯ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ವಿಪಿನದಿ । ನಿಂದು ತಪಿಸುವ ಪಂಚವಶ್ವರ ।
 ಕಂದನಾ ಧ್ವನಿಗೊಲಿದು ಪೋರೆದೆಯೋ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ॥೪॥

ಮಡುಬಿನೊಳಿಗಿಹ ಮಕರಿ ಕಾಲನು । ಪಿಡಿದು ಬಾಧಿಸೆ ಕರಿಯು ಶ್ರಿಜಗ ।
 ದೊಡೆಯ ಪಾಲಿಸೊ ಎನಲು ಕ್ಷಣಾದಲಿ ಬಂದು ಪಾಲಿಸಿದೆ ॥
 ಮಡದಿ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಬಲು ಪರಿ । ಬಡವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧಾನ್ಯ ಕೊಡಲು ।
 ಪೋಡವಿಗಸದಳ ಭಾಗ್ಯ ನೀಡಿದೆ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ॥೫॥

ಹಿಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಮೆಗಳ ನಾ । ನೆಂತು ವಣಿಕಸಲೇನು ಘಳ ಶ್ರೀ ।
 ಕಾಂತ ಎನ್ನನು ಪೋರೆಯೆ ಕೀರುತಿ ನಿನಗೆ ಘಲವೆನಗೆ ॥
 ಕಂತುಜನಕನೆ ಎನ್ನ ಮನಸಿನ । ಅಂತರಂಗದಿ ನೀನೆ ಸವಣದಾ ।
 ನಿಂತು ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಳ್ಖಿ ದೇವನೆ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ॥೬॥

ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಭಕ್ತಪೋಷನೆ । ಜ್ಞಾನಿಕುಲಗಳಿಗಭಯದಾಯಕ ।
 ದೀನಬಾಂಧವ ನೀನೆ ಎನ ಮನದಧ್ರ ಪೂರ್ಣಸೊ ॥
 ಅನುಪಮೋಪಮ ಜ್ಞಾನಸಂಪದ । ವಿನಯಪೂರವಕವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸು ।
 ಜನಮಜನಮಕೆ ಮರೆಯಚೇಡವೋ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ॥೭॥

ಮದವು ಮಶ್ವರ ಲೋಭ ಹೋಹವು । ಒದಗಬಾರದು ಎನ್ನ ಮನದಲಿ ।
 ಪದುಮನಾಭನೆ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿ ನೀನಿತ್ತು ॥
 ಹೃದಯಮಧ್ಯದಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವು । ವದನದಲಿ ನಿನ ನಾಮ ಮಂತ್ರವು ।
 ಸದಯ ಪಾಲಿಸು ಬೇಡಿಕೊಂಬಿಸೊ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ॥೮॥

ಅಂದನುಡಿ ಪುಸಿಯಾಗಬಾರದು | ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವು ಹೋಗಬಾರದು |
 ಕುಂದು ಬಾರದೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣವು ಅನುದಿನವು ವರ್ಧಿಸಲಿ ||
 ನಿಂದೆ ಮಾಡುವ ಜನರ ಸಂಗವು | ಎಂದಿಗಾದರು ದೊರೆಯಬಾರದು |
 ಎಂದು ನಿನ್ನನು ಬೇಡಿಕೊಂಬನೋ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೪||

ಎನ ಬೇಡಲಿ ಎನ್ನ ದೇವನೆ | ಸಾನುರಾಗದಿ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೋ |
 ನಾನಾ ವಿಧ ವಿಧ ಸೌಖ್ಯ ನೀಡುವುದಿಹಪರಂಗಳಲಿ ||
 ಶ್ರೀವಿಷಾಸನೆ ನಿನ್ನ ದಾಸಗೆ | ಏನು ಕೊರತಿಲ್ಲೆಲ್ಲ ನೋಡಲು |
 ನೀನೆ ನಿಂತಿಂದಿದ ಪೇಳಿಸು ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೫||

ಆರು ಮುನಿದವರೇನು ಮಾಳ್ಳಿರೋ | ಆರು ಒಲಿದವರೇನು ಮಾಳ್ಳಿರೋ |
 ಆರು ನೇಹಿಗರಾರು ದ್ವೈಷಿಗಳಾರು ದಾಶಿನರು ||
 ಕ್ಷೂರ ಜೀವರ ಹಣಿದು ಸಾತ್ವಿಕ | ಧೀರ ಜೀವರ ಪೋರೆದು ನಿನ್ನಲಿ |
 ಸಾರ ಭಕುತ್ತಿಯನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸೋ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೬||

ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನಿತ್ತು ಎನಗೆ | ನಿನ್ನ ಪದಯುಗ ಭಕ್ತಿ ನೀಡಿ |
 ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳಸ್ತವನ ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನ ನೀನಿತ್ತು ||
 ಎನ್ನ ಮನದಲಿ ನೀನೆ ನಿಂತು | ಘನ್ನ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಲೇ |
 ಧನ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿನ್ನ ಲೋಕದಿ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೭||

ಜಯ ಜಯತು ಶತ ಕೂಮರರೂಪನೆ | ಜಯ ಜಯತು ಕಣಿ ಸಿಂಹ ವಾಮನ |
 ಜಯ ಜಯತು ಭೃಗುರಾಮ ರಘುಕುಲ ಸೋಮ ಶ್ರೀರಾಮ ||
 ಜಯ ಜಯತು ಶಿರಿ ಯದುವರೇಣ್ಯನೆ | ಜಯ ಜಯತು ಜನಮೋಹ ಬುದ್ಧನೆ |
 ಜಯ ಜಯತು ಕಲಿಕಲ್ಯಾಷಫ್ಳನೆ ಕಲ್ಯಾ ನಾಮಕನೆ ||೧೮||

ಕರುಣ ಸಾಗರ ನೀನೆ ನಿಜಪದ | ಶರಣವತ್ಸಲ ನೀನೆ ಶಾಶ್ವತ |
 ಶರಣಜನಮಂದಾರ ಕಮಲಾಕಾಂತ ಜಯವಂತ ||
 ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಪಾಡುವೆ | ವರದ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥವಿಶ್ವಲ |
 ಪರಮ ಪ್ರೇಮದಿ ಪೋರೆಯೋ ಎನ್ನನು ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೯||

